

og bekostelig udbygning af den danske administration på området. Omkostningerne herved vil skulle bæres af erhvervslivet. Endvidere indebærer en udbygning et spild af samfundsmæssige ressourcer – i form af kvalificerede ingeniører – der i højere grad kunne nyttiggøres i erhvervslivet.

På denne baggrund har den danske regering fundet, at tiden er inde til at søge ratifikationen af Den europæiske Patentkonvention gennemført.

Spørgsmål 17:

Vil ministeren være med til at udnytte de forbehold, som gives i artikel 167, pkt. 2 a, for den periode, der tilbydes i samme artikels pkt. 3?

Svar:

Artikel 167, pkt. 2 a i Den europæiske Patentkonvention kan give de kontraherende stater, hvis lovgivning indeholder forbud mod at meddele patent på lægemidler og næringsmidler, adgang til at tage forbehold om opretholdelse af sådant forbud i en overgangsperiode på højst 10 år fra tidspunktet for konventionens ikrafttræden med mulighed for forlængelse af overgangsperioden på højst 5 år.

Hvorvidt Danmark bør benytte sig af nævnte forbehold bør først og fremmest afgøres under hensyn til de berørte erhvervsinteresser.

Industrirådet har i denne anledning udtalt, at det er industrirådets opfattelse, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark, og at branchen desuden imødeser muligheden for selv at udtage dansk stofpatent på egne opfindelser. På denne baggrund har Industrirådet tilsluttet sig lovudkastets forudsætning om, at Danmark ikke ved ratifikation af konventionen tager noget forbehold for lægemidler.

Enkelte af Industrirådets medlemsvirksomheder inden for denne branche har dog udtrykt frygt for, at indførelse af stofpatent på lægemidler vil have uheldige virkninger for medicinalindustrien og landet som sådant, og disse virksomheder ønsker derfor, at de danske undtagelsesbestemmelser på dette område opretholdes i en overgangsperiode.

Samtidig er det dog understreget, at disse virksomheder ikke er modstandere af dansk ratifikation af konventionen som sådan, men blot ønsker, at Danmark ved ratifikationen tager forbehold for lægemidler, ligesom Østrig har gjort.

Landbrugsrådet, der har udtalt sig positivt for en ratifikation også af Den europæiske patentkonvention, finder at forbeholdet for så vidt angår levnedsmiddelpatenter bør udnyttes.

Det skal endvidere bemærkes, at det i patentloven gældende forbud mod at meddele patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler ikke er omfattet af adgangen til at tage forbehold i henhold til art. 167. Herefter forekommer det umiddelbart mindre vigtigt, at forbudet mod stofpatenter på næringsmidler i en overgangsperiode opretholdes. Under hensyn hertil samt til Industrirådets holdning med hensyn til patent på lægemidler har jeg ikke fundet, at Danmark bør tage det omhandlede forbehold. Herunder er yderligere lagt vægt på, at det allerede ved vedtagelsen i 1967 af den nugældende patentlov var forudsat, at lovens overgangsbestemmelser om forbud mod patent på lægemidler og næringsmidler samt fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler skulle ophæves, såfremt det da foreliggende konventionsudkast til en europæisk patentkonvention blev vedtaget. Erhvervslivet har således allerede i en overgangsperiode på godt 13 år haft mulighed for at indrette sig på denne situation.

Der skal i denne forbindelse peges på, at Den europæiske Patentkonvention indtil nu er ratificeret af følgende lande: Belgien, England, Frankrig, Holland, Italien, Lichtenstein, Luxembourg, Schweiz, Sverige, Vesttyskland og Østrig. Heraf har alene Østrig taget forbehold mod meddelelse af patent på lægemidler og næringsmidler.

Spørgsmål 18:

Da forholdene, jfr. artikel 167, pkt. 2 a, omfatter kemiske produkter, nærings- eller lægemidler, bedes ministeren oplyse, hvilke konsekvenser ændringen fra »fremgangsmådepatenter« til »stofpatenter« indebærer for de nævnte industrier.

Svar: